

— хеджинъ, може да се изминатъ 150—180 километра за 12 часа. Нѣщо невѣроятно, зощото никой конь, колкото и да е силенъ, не може да извърши такава пжтуване. Но това сж рѣдки случаи и за камилата.

Въ обикновената си походка камилата не е красива, макаръ да стжпва леко, благодарение на особенитѣ мазолести възглавнички, които обхващатъ двата прѣста на краката на камилата. Тѣзи мазолести възглавнички сж нечувствителни къмъ горѣшитѣ пѣсъци и благодарение на еластичността си спомогатъ за лекия вървежъ на камилата.

Когато се движи бавно, камилата клати главата си напредъ и назадъ, но когато припуска въ галопъ тя е много красива. Когато камилата е силно възбудена, или застрашена отъ ураганъ, или диви звѣрове, тича въ галопъ и тогава може да хвърли на земята и най-добрия и смѣлъ ездачъ.

Въ вода камилата не се чувствува добре. Плаши се отъ голѣмитѣ рѣки. Камилата не може да плува и затова отбѣгва водата, особено на голѣмитѣ рѣки.

Камилата нѣма богати душевни способности, обаче много добре познава добрия си господарь. Тя е упорита къмъ тѣзи, които се отнасятъ лошо съ нея. А къмъ добритѣ хора е благородна, покорна и услужлива. Ако водача на камилитѣ се отнася лошо: бие ги или ги ругае, камилитѣ го хапятъ, хвърляъ го отъ седлото и после тѣпчатъ съ краката си и забѣгватъ, като оставатъ господаритѣ си всрѣдъ пустинята. Нищо не е въ състояние да умилостиви разсърдената камила. Въ такъвъ случай камилата хапе, благодарение на силнитѣ си кучешки зжби.

Камилата издава единъ особенъ гласъ, който мъчно може да се опише или оприличи. Въ него се смѣсватъ: и стонъ, и крѣскане, и ревъ. Отъ сѣтивата слухътъ е развитъ най-добре, зрението по-слабо, а обонянието лошо. Осезанието, обаче, е доста тънко.

Камилитѣ издаватъ лоша меризма и оборитѣ, въ